

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ion Bîtea împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva lui Trifan Balan cu privire la restituirea salariului primit pentru timpul lipsit nemotivat de la locul de muncă, și

la acțiunea reconvențională depusă de Trifan Balan împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la constatarea nulității parțiale a ordinului de sancționare, anularea parțială a ordinului de sancționare, restabilirea în funcția anterior deținută și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 04 februarie 2016, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (în continuare SPCSE al MAI) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Trifan Balan cu privire la restituirea salariului primit pentru timpul lipsit nemotivat de la locul de muncă (f.d. 5-6 vol. I).

În motivarea acțiunii a menționat că, în baza contractului individual de muncă nr.5705 din 24 iulie 2014, încheiat între SPCSE al MAI și Trifan Balan, ultimul a fost angajat în funcția de tehnician superior al Postului salvatori și pompieri. Ulterior, prin ordinul nr. 36 ef din 26 martie 2015 „cu privire la sancționarea angajaților CRIO subordonat SPCSE al MAI”, sergentul-major al s/s Trifan Balan a fost sancționat disciplinar cu concediere, în temeiul art. 48 lit. f) din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, pentru încălcarea gravă a disciplinei de serviciu, potrivit prevederilor art. 44 și art. 47 alin. (1), lit. d) din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, manifestată prin absența de la serviciu fără motive întemeiate mai mult de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă.

Relevă reclamantul că, potrivit raportului Direcției economie și finanțe, la 26

martie 2015, s-a efectuat calculul mijloacelor financiare primite ca salarizare pentru timpul lipsit nemotivat de la locul de muncă a sergentului-major al s/s Trifan Balan în sumă de 47 404,45 de lei.

Solicită încasarea de la Trifan Balan în beneficiul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova suma de 47 404,45 de lei, ca salariu primit de către primul pentru timpul lipsit nemotivat de la locul de muncă.

La 17 mai 2016, Trifan Balan a depus, prin intermediul faxului, acțiune reconvențională împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la constatarea nulității parțiale a ordinului de sancționare, anularea parțială a ordinului de sancționare, restabilirea în funcția anterior deținută și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 47-48, 44-45, 68-71, 108 vol. I).

În motivarea acțiunii reconvenționale menționează că ordinul cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare este unul ilegal, emis cu încălcarea normelor cu privire la concedierea salariatului, și anume lipsa temeiului de fapt de aplicare a sancțiunii – lipsa actului constatator ce atestă lipsa de la locul de serviciu, lipsa temeiului de drept a aplicării sancțiunii și neinclusiunea în ordinul nr. 36 ef. din 26 martie 2015 a termenului și organului de contestare a sancțiunii.

Solicită constatarea nulității absolute a punctelor 1, 2 și 4 din Ordinul nr. 36 ef. din 26 martie 2015 „cu privire la sancționarea angajaților CRIO subordonat aparatului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale”; anularea punctelor 1, 2 și 4 din ordinul nr. 36 ef. din 26 martie 2015 „cu privire la sancționarea angajaților CRIO subordonat aparatului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale”; restabilirea lui Trifan Balan în funcția de tehnician superior al Postului de salvatori și pompieri al CRIO; și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Căușeni din 31 octombrie 2016 (f.d.108-109 vol. I) s-a acceptat acțiunea reconvențională depusă la 17 mai 2016 (f.d. 44 vol. I), concretizată prin cererea suplimentară din 31 octombrie 2016 (f.d. 68 vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 15 noiembrie 2016 (f.d. 112, 116-120 vol. I) s-a respins acțiunea reconvențională înaintată de către Trifan Balan împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu privire la constatarea nulității ordinului de sancționare, restabilire în funcție și încasarea cheltuielilor de judecată; s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale împotriva lui Trifan Balan cu privire la încasarea datoriei; s-a încasat de la Balan Trifan în beneficiul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale salariul achitat pentru timpul lipsit nemotivat de la locul de muncă în sumă de 47 404,45 de lei; și s-a încasat de la Trifan Balan la bugetul de stat, taxa de stat în sumă de 1 422,35 de lei, de care a fost scutit la depunerea acțiunii.

În susținerea soluției adoptate, prima instanță a reținut că, actele de eliberare din funcție, inclusiv de aplicare a sancțiunilor disciplinare în privința funcționarului public, a funcționarului public cu statut special, militarilor, a persoanelor cu statut militar se contestă direct în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Prin urmare, instanța inferioară a conchis că actul de sancționare prin concediere urma să fie contestat în judecată până la 26 aprilie 2015, iar Trifan Balan a înaintat acțiunea la 17 mai 2016, cu încălcarea termenului de prescripție de 30 de zile prevăzut la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ.

Astfel, având în vedere că Trifan Balan nu a solicitat repunerea în termen a acțiunii reconvenționale cu privire la contestare a actului administrativ, susținând că acțiunea de contestare a ordinului de concediere este imprescriptibilă, prima instanță a ajuns la concluzia că cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de Trifan Balan împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu privire la constatarea nulității parțiale a ordinului de sancționare, anularea parțială a ordinului de sancționare, restabilirea în funcția anterior deținută și încasarea cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă ca fiind depusă în afara termenului legal, fără a se implica asupra fondului cauzei.

Cu referire la acțiunea principală, instanța inferioară a constatat că potrivit ordinului de sancționare disciplinară cu concedierea lui Trifan Balan, ultimul a lipsit nemotivat de la locul de muncă mai mult de patru ore consecutiv în perioada 19 ianuarie 2014 – 08 februarie 2014, 12 februarie 2014 – 16 martie 2014, 11 aprilie 2014 – 17 aprilie 2014, 08 mai 2014 – 13 octombrie 2014, 29 octombrie 2014 – 22 decembrie 2014, 10 ianuarie 2015 – 25 februarie 2015, în total 294 de zile, fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova, însă în tabelul de pontaj figura ca prezent la serviciu, prin urmare, i s-a calculat salariul, ajutorul material și premiile unice pentru zilele în care a lipsit nemotivat de la serviciu, iar el, cunoscând că a lipsit de la locul de muncă, a acceptat aceste sume în lipsa căruiva temei legal, situație care se încadrează în norma art. 1389 din Codul civil care reglementează obligațiile de îmbogățire fără justă cauză, care în conformitate cu Raportul Direcției economice și finanțe, cu situația la 26 martie 2015, echivalează cu suma de 47 404,45 de lei.

Astfel, constatând ilegalitatea și netemeinicia acceptării de către Trifan Balan a sumei de 47 404,45 de lei cu titlu de plăți salariale pentru 294 zile – perioadă în care a lipsit nemotivat de la locul de muncă, instanța inferioară a concluzionat că Trifan Balan a primit de la angajator fără temei legal salariul, ajutorul material și premii unice în sumă totală de 47 404,45 de lei, plăți salariale care urmează a fi restituite angajatorului.

Succesiv, având în vedere că, la înaintarea acțiunii în judecată, SPCSE al MAI a fost scutit de la plata taxei de stat, în conformitate cu art. 85 alin. (1) lit. i) din Codul de procedură civilă, prima instanță a conchis necesitatea de a încasa de la Trifan Balan taxa de stat în sumă de 1 422,35 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017 (f.d. 225, 226-234 vol.I) s-a admis cererea de apel declarată de către reprezentantul apelantului Balan Trifan, avocatul Caliga Mariana; s-a casat hotărârea Judecătoriei Căușeni din 15 noiembrie 2016 și s-a adoptat o hotărâre nouă prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale privind încasarea salariului achitat lui Trifan Balan pentru timpul lipsit nemotivat de la locul de muncă, în perioada de la 19 ianuarie 2014 – 08 februarie 2014, 12 februarie 2014 – 16 martie 2014, 11 aprilie 2014 – 17 aprilie 2014, 08 mai 2014 – 13 octombrie 2014, 29 octombrie 2014 – 22 decembrie 2014, 10 ianuarie 2015 – 25 februarie 2015, în total 294 de zile; s-a respins ca tardivă, cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de Trifan Balan împotriva Serviciului Protecției

Civile și Situațiilor Excepționale cu privire la constatarea nulității absolute și anulării pct. 1, 2 și 4 din ordinul nr. 36 ef din 26 martie 2015 „cu privire la sancționarea angajaților CRIO subordonat aparatului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale” referitor la sancționarea disciplinară cu concediere din serviciu a sergentului-major al s/s Trifan Balan, conform art. 48 lit. f) al Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, nr. 93 din 04 aprilie 2007, pentru încălcarea gravă a disciplinei de serviciu, potrivit prevederilor art. 44 și art. 47 alin.(1) lit. d) din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, manifestată prin absența de la serviciu fără motive întemeiate mai mult de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă; privind restabilirea în funcție a lui Trifan Balan în funcția de tehnician superior al Postului de salvatori și pompieri al CRIO și încasării din contul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale în beneficiul lui Trifan Balan a cheltuielilor de judecată.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că SPCSE al MAI, în calitate de angajator nu a efectuat o anchetă de serviciu care ar constata pretinsul prejudiciu cauzat de salariatul Trifan Balan și nu a emis nici un ordin care ar stabili mărimea prejudiciului cauzat de acesta. Or, în speță, ancheta de serviciu efectuată de către SPCSE al MAI a fost efectuată pentru absența salariatului Trifan Balan de la serviciu și nicidecum pentru constatarea prejudiciului material cauzat de acesta angajatorului. Mai mult decât atât, deși Trifan Balan a lipsit de la serviciu în perioada constatată de către angajator, serviciul acestuia a fost prestat și executat de o altă persoană –Constantin Josan, fapt constatat în cadrul anchetei de serviciu prin explicațiile salariaților Constantin Josan, Trifan Balan și tabelele de pontaj pentru perioada ianuarie 2014 – ianuarie 2015.

Totodată, Raportul Direcției economie și finanțe din 24 noiembrie 2015, cuprinde doar sumele ce i-au fost achitate lui Trifan Balan sub formă de salariu, ajutor material și premii unice pentru presupusa perioadă absentată, dar nu cuprinde și pretinsul prejudiciu material cauzat de către salariatul Trifan Balan angajatorului.

Succesiv, instanța inferioară a conchis că angajatorul SPCSE al MAI nu a emis ordin privind anularea ordinelor de achitare lui Trifan Balan a salariului, a ajutorului material și a premiilor unice, în baza cărora ar fi avut temei legal de a solicita încasarea sumelor achitate sub formă de salariu, ajutorul material și premiile unice, or, în sensul prevederilor art. 165¹ și art. 204 alin. (2) din Codul muncii, ajutorul material și premiile se achită salariaților în baza ordinelor angajatorului, iar în conformitate cu prevederile art. 148 alin. (2) și (3) din Codul muncii, reținerile din salariu pentru achitarea datoriilor salariaților față de angajator se pot face în baza ordinului angajatorului.

În corolar, prin prisma dispozițiilor art. 118 din Codul de procedură civilă coroborat cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a conchis că SPCSE al MAI nu a prezentat instanțelor de judecată probe admisibile, veridice și pertinente precum că salariul, ajutorul material și premiile achitate lui Balan Trifan s-au achitat în lipsa temeiului legal sau că reclamantul ar fi solicitat de la pârât restituirea sumelor plătite în plus în urma unor greșeli de calcul a salariului.

Cu referire la acțiunea reconvențională, instanța de apel a reținut că, deși prima instanță corect a constatat în partea motivată a hotărârii că, acțiunea reconvențională urmează a fi respinsă ca fiind depusă în afara termenului legal, în partea dispozitivă a indicat că acțiunea reconvențională se respinge, fără a menționa în mod expres

temeiul de respingere a acțiunii reconvenționale, circumstanță care evidențiază caracterul contradictoriu al hotărârii Judecătorei Căușeni din 15 noiembrie 2015 și care servește drept temei de anulare al acesteia.

La acest capitol a concluzionat că, în speță, ordinul nr. 36 ef din 26 martie 2015 „Cu privire la sancționarea angajaților CRIO subordonat aparatului SPCSE al MAI”, privind sancționarea disciplinară cu concediere din serviciu a lui Trifan Balan este un act administrativ și este guvernat de prevederile Legii contenciosului administrativ și nicidecum de dispozițiile ce guvernează prescripția extinctivă a actelor juridice civile, stipulate în Codului Civil.

Astfel, având în vedere că actul administrativ contestat i s-a adus la cunoștință lui Trifan Balan la 27 martie 2015, iar acțiunea reconvențională cu privire la contestarea acestui act administrativ a fost expediată prin fax la 17 mai 2016, s-a constatat omiterea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 17 alin. (1) lit.c) din Legea contenciosului administrativ.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că acțiunea reconvențională înaintată de Trifan Balan împotriva SPCSE al MAI cu privire la constatarea nulității parțiale a ordinului de sancționare, anularea parțială a ordinului de sancționare, restabilirea în funcția anterior deținută și încasarea cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă ca tardivă, fără ca instanța de apel să se expună pe fond asupra motivelor indicate de reprezentantul apelantului Trifan Balan, avocatul Mariana Caliga în cererea de apel.

La 30 iunie 2017, reprezentantul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ion Bîtca a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei recurate, cu menținerea hotărârii Judecătorei Căușeni din 15 noiembrie 2016 (f.d. 1-4 vol. II).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele faptice ale cauzei și a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar soluția adoptată contravine normelor de drept material și procedural.

La caz, susține că incidente speței sunt dispozițiile art. 1389 din Codul civil, care reglementează instituția îmbogățirii fără justă cauză. Or, intimatul Trifan Balan cunoscând că a lipsit de la locul de muncă, a acceptat fără temei legal salariul în sumă de 47 404,45 de lei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că, din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017 pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, însă decizia recurată a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire nr. 10593 din 20 iunie 2017 (f.d. 235 vol. I), iar cererea de recurs a fost depusă la 30 iunie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe recurs (f.d. 1 vol. II), prin urmare termenul de demarare a căii de atac se consideră a fi respectat.

Instanța de recurs consideră că, nu pot fi acceptate alegațiile reprezentantului recurentului precum că speța este guvernată de dispozițiile art. 1389 din Codul civil, care reglementează instituția îmbogățirii fără justă cauză, deoarece intimatul Trifan Balan cunoscând că a lipsit de la locul de muncă, a acceptat fără temei legal salariul în sumă de 47 404,45 de lei. Or, în sensul articolului 1389 din Codul civil, îmbogățirea fără justă cauză reprezintă un fapt juridic licit, care generează drepturi și

obligații pentru participanții la raporturi juridice civile. Astfel, pentru a fi în prezența unui raport juridic de îmbogățire fără justă cauză este important ca îmbogățirea să se producă în lipsa unui temei legal sau contractual.

Completul decelează că, intimatul Trifan Balan era angajat în cadrul SPCSE al MAI în perioada pentru care reprezentantul recurentului pretinde că intimatul a fost salarizat în lipsa unui temei legal. Prin urmare, recurentul avea obligațiuni salariale față de Trifan Balan în perioada pentru care pretinde că a achitat intimatului salariu în lipsa unui temei legal.

În altă ordine de idei, instanța de recurs taxează că altă aplicabilitate a prevederilor articolului 1389 din Codul civil este condiționată de existența raporturilor juridice civile, care în speță lipsesc, or, obiectul acțiunii principale este restituirea salariului primit de fostul salariat pentru timpul lipsit nemotivat de la locul de muncă. Prin urmare, raportul juridic litigios este guvernat de dispozițiile Codului muncii, care în art. 2 alin. (1) prescrie că, prezentul cod reglementează totalitatea raporturilor individuale și colective de muncă, controlul aplicării reglementărilor din domeniul raporturilor de muncă, jurisdicția muncii, precum și alte raporturi legate nemijlocit de raporturile de muncă.

În această ordine de idei, completul decelează că [reprezentantul recurentului](#) nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel, iar argumentele înserate în [recurs](#) sânt distincte procedurii de recurs, circumstanță care evidențiază caracterul declarativ al [acestuia](#), lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului [reprezentantului recurentului](#) cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de [reprezentantul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ion Bîtca](#) nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată, fiind neglijate în mod clar dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că [reprezentantul recurentului Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ion Bîtca](#) a depus prezenta [cerere de recurs](#) după ce a avut posibilitate de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „*Levages Prestations Services*” *împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50*).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că [recurentului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova](#) i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit

combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în **recurs** nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de **reprezentantul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ion Bîtea** în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de **reprezentantul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ion Bîtea** împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță